

derstøttelse og søge den fornødne Hjælp hos Fattigvæsenet. Der synes at være god Grund for Lovgivningsmagten til at forebygge en saadan Udvikling, som for lang Tid vilde modvirke Formaalet med den nye Ordning af offentlig Understøttelse til Børn af Enker. Dette vil formentlig bedst kunne naas ved at give de kommunale Hjælpekasser midlertidig Adgang til at yde fornøden Supplering af den ved Enkeloven fastsatte Takst.

Saa fremt Enkens Trang til yderligere offentlig Bistand skyldes Arbejdsløshed som Følge af de foreliggende overordentlige Forhold eller f. Eks. en voksens Søns Indkaldelse til ekstraordinær Militærtjeneste, vil der ifølge Forslaget tilkomme Hjælpekassen (Kommunen) Erstatning af Statskassen i Overensstemmelse med de herom gældende midlertidige Love. Selv om disse særlige Forhold ikke er til Stede, bør der imidlertid indrømmes Enker med Børn Adgang til at søge Tilskud hos Hjælpekassen,

hvis Krav paa Erstatning fra Statskassen da maa bestemmes efter den almindelige Regel i Hjælpekasselovens § 13.

Som en formentlig passende Tidsfrist har man bragt i Forslag, at nærværende Bestemmelser skal gælde lige saa længe, som der ydes ekstraordinært Statstilskud til de kommunale Hjælpekasser. Ifølge Lov Nr. 162 af 7. August 1914, jfr. Lov Nr. 302 af 21. December 1914, kan Kommunerne kræve to Trediedele af det Beløb, som Hjælpekassen har udredet i Anledning af Trang, opstaaet ved ekstraordinære Indkaldelser til Hæren og Flaaden i Aaret 1915, erstattet af Statskassen, medens Understøttelser i Anledning af Arbejdsløshed som Følge af de foreliggende overordentlige Forhold ifølge Lov Nr. 237 af 2. Oktober 1914 og Lov Nr. 90 af 31. Marts 1915 for Finansaaret 1915—16 erstattes af Statskassen med Halvdelen af det af Hjælpekassen udredede Beløb.